

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa SSN w stanie spoczynku X. Y. przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu
o zapłatę uposażenia sędziego w stanie spoczynku, po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu 7 stycznia 2025 r. kwestii zawieszenia postępowania z urzędu

postanowił:

na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. zawiesić postępowanie w sprawie o sygn. akt I ZPU 22/24 do czasu udzielenia przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na pytanie prawne Sądu Najwyższego sformułowane w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23.

UZASADNIENIE

Dnia 9 lutego 2024 r. sędzia Sądu Najwyższego w stanie spoczynku X. Y. złożył do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, Wydziału VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozew przeciwko Sądowi Najwyższemu o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 34 443,69 zł z tytułu nieopłaconej części uposażenia sędziego w stanie spoczynku za okres od 1 stycznia 2023 r. do 30 października 2023 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VIII Np. 535/24, następnie 11 kwietnia 2024 r. SSR A. D. wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazała Sądowi

Najwyższemu w Warszawie aby zapłacił na rzecz X. Y. kwotę 34 443,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Od tego nakazu sprzeciw wniósł pozwany Skarb Państwa – Sąd Najwyższy reprezentowany przez r. pr. A. S.. W sprzeciwie zawarto wniosek o przekazanie całości sprawy do rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Izbie Odpowiedzialności Zawodowej jako sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy z zakresu prawa pracy sędziego Sadu Najwyższego.

Stosownie do treści art. 27a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) pozew SSN w stanie spoczynku X. Y. został przekazany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie do rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Odpowiedzialności Zawodowej.

Przed Sądem Najwyższym zawisła również sprawa o sygn. akt I ZPU 4/23, której podstawa faktyczna i prawna jest taka sama, jak w sprawie o sygn. akt I ZPU 22/24. Do właściwości IOZ SN należą bowiem sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczące sędziów Sądu Najwyższego. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I ZPU 22/24.

W toku postępowania prowadzonego w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23 Sąd Najwyższy postanowieniem z 24 września 2024 r. wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym: „Czy art. 27a § 1 pkt 3 i art. 27a § 4 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (...) jest zgodny z art. 2, art. 32 ust. 1, art. 176 ust. 1 i art. 177 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Występując z pytaniem prawnym Sąd Najwyższy zawiesił prowadzone postępowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jak stanowi art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Pytanie prawne Sądu Najwyższego przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23 dotyczy kwestii o charakterze ustrojowym, związanych z właściwością Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu

Najwyższego, której powierzono rozpatrywanie spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń sędziów Sądu Najwyższego.

Rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny wątpliwości co do zgodności art. 27a § 1 pkt 3 u.SN i art. 27a § 4 pkt 3 u.SN. z przepisami Konstytucji będzie rzutowało na treść rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. akt I ZPU 22/24.

Jeżeli Trybunał Konstytucyjny zakwestionuje konstytucyjność wskazanych w pytaniu regulacji prawnych, orzeczenie w sprawie o sygn. akt I ZPU 22/24 będzie musiało uwzględniać stan prawny ukształtowany orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego. W zależności od treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego Sąd Najwyższy orzeknie bądź co do istoty sprawy bądź przekaże sprawę do rozpoznania sądowi powszechnemu na zasadach ogólnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

l.n

r.g.